

CSIKAI GÁBOR

TISZTUL

AZ ÓCEÁN

(VERSEK 2013-2015)

SZÍVEM AZ ERŐD

Tépett szívem harca sok.
Körülöttem farkasok,
Leheletük mérgez itt,
S mindegyik rám éhezik.

De bárhány vad itt oson,
Inkább te légy gyilkosom!
Mintha ölnél, úgy imádj!
Mert itt belül régi vágy.

Ennyi csak, mit kérhetek.
Add nekem az életed!
Úgy nem bánthat senki sem.
Erős bátyád lesz szívem.

2013. május 30.

TISZTUL AZ ÓCEÁN

Vérző égből omló pára:
Fák és bokrok homlokára
Tiszta kézzel vésett jelek.
El kéne már feledjelek.

El kéne, de nem megy nekem.
Túl a kéklő nagy hegyeken,
Túl a világ gyarló zaján
Tisztul lassan az óceán.

Nem lepik már súlyos ködök.
Madár lebeg szívem fölött,
Két szemében törött csillag,
Körben könnyű virágillat.

2013. *augusztus* 5.

HAZÁD AZ ÉLET

Lebegett előtted már sok életcél,
De a csúcs előtt mindig eltévedtél.
Sokszor hitted: az út az éjig vezet,
De álmaid eltörték irigy kezek.

Elindultál régen, s távol még a vég.
Fáradt lábad ezer tövis tépi szét.
Az a baj, hogy mindenhol messze vagy,
Egy nap aztán gyilkosoddá lesz e fagy.

De én tudom, félholtan is méysz tovább,
Új dühökkel zúzod szét az éjszakát,
S azt a végső nagy hegyet majd eléred,
A hazát, amit úgy hívunk, az Élet!

2013. augusztus 6.

ITT

E bolygón, mely rég otthonom,
Jövőm fonalát most fonom!
Itt lesz az álmom mind igaz,
Itt virrad rám az új tavasz.

Itt leszek újra tiszta majd,
Itt fog a lábam új talajt,
És ha az út majd véget ért,
Itt küzdök újabb életért!

2013. *augusztus 22.*